

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg

Finansministeren
Den 26. august 2014

**Svar på Skatteudvalgets spørgsmål nr. 708 (Alm. del – § 38.
Skatter) af 17. juli 2014 stillet efter ønske fra Brian Mikkelsen (KF)**

Spørgsmål

Det fremgår af artiklen i Børsen den 14. juli 2014, ”Vismænd smider bombe i debat om lavere skat”, at afdelingsleder i Finansministeriet Lars Haagen Pedersen tidligere har udtalt til Børsen: ”Vi følger med i litteraturen. Og i det omfang, der begynder at være konsensus om noget, vil vi bestræbe os på at indarbejde dette”.

Giver de seneste resultater - herunder kan også nævnes Produktivitetskommissionen samt et studie af økonom Esben Anton Schultz, der begge peger i samme retning - anledning til at korrigere den elasticitet, man hidtil har opereret med?

Svar

Ved fastlæggelsen af den økonomiske politik tilstræbes det, at Finansministeriets regneprincipper afspejler de teoretiske og empiriske resultater og samtidig at regneprincipperne tager hensyn til usikkerheder, der er forbundet med opgørelsen af de empiriske effekter. Der er usikkerhed om, hvor store effekterne af en afskaffelse af topskatten er på den offentlige saldo, og der kan gå mange år fra en ændring er gennemført til virkningerne er slået fuldt igennem på velstand og offentlige finanser.

Finansministeriet vurderer, at usikkerheden om effekterne, som findes i de af spørgeren refererede artikler og bidrag fortsat er betydelig, og at der ikke er tilstrækkelig sikker forskningsmæssig viden til at korrigere i de forudsætninger, der anvendes i forbindelse med vurderingen af effekterne af ændringer i de personlige indkomstskatter.

Der er flere elementer som bidrager til usikkerheden.

For det første er der usikkerhed om, hvor store effekterne af lavere skatter er på den skattepligtige indkomst.

For det andet er der ligeledes usikkerhed om, i hvilket omfang disse effekter samlet set fører til en forbedring af de offentlige finanser.

For det tredje er der betydelig usikkerhed med hensyn til, hvor hurtigt de pågældende effekter indtræder.

Usikkerhed om effekterne på skattepligtig indkomst

En del forskningsresultater peger på, at der kan være yderligere effekter af lavere skatter som kommer i tillæg til de hidtil skønnede arbejdsudbudseffekter.

Det kan fx være effekter på mobilitet, arbejdsindsats, uddannelse, sort arbejde, skatteplanlægning og skatteunddragelse. Det er alt sammen effekter, som ikke umiddelbart fanges af den af Finansministeriet anvendte metode, der fokuserer på ændringerne i arbejdsudbuddet.

Der er imidlertid også resultater, der peger på, at der kan være problemer med den måde de nye effekter estimeres på, jf. fx *Kleven og Schultz (2013)*. Der er her både tale om en faglig diskussion af den måde effekterne teknisk set estimeres på samt, om der kan være andre effekter, som fx skatteplanlægning, der forstyrrer resultaterne.

Skatteplanlægning kan fx bestå i at skatteyderne flytter indkomst fra et år til et andet for at få gavn af nye lavere skattesatser. Eller skatteplanlægningen kan bestå i, at skatteyderne flytter indkomst fra at være omfattet af en type af skat til den nye lavere skat, jf. *Kreiner, Leth-Petersen og Skov (2013)*.

Der er dog næppe tvivl om, at der er andre effekter af lavere marginalskatte end effekten på arbejdsudbuddet.

Usikkerhed om effekterne på de offentlige finanser

Der er også usikkerhed om, hvordan de adfærdsændringer, som kan føre til øgede skattepligtige indkomster, påvirker de offentlige finanser.

Fx må de mobilitetseffekter, der har været diskuteret i den seneste tid, primært føre til øget produktivitet. En produktivitetsstigning som fører til højere lønninger i den private sektor slår som udgangspunkt igennem på offentlige lønninger – dels via reguleringsordningen og dels via markedsmekanismen. Hertil kommer, at satsreguleringen betyder, at lønstigninger på det private arbejdsmarked har tendens til at forøge overførselsindkomsterne. Højere offentlige lønninger og højere overførselsindkomster fører til stigende offentlige udgifter, med mindre skatteændringerne kombineres med besparelser i den offentlige sektor. I den forbindelse bemærkes, at forskningsartiklen betragter produktivitetseffekten på det private arbejdsmarked, og at det ikke er oplagt, at produktivitetseffekterne har samme omfang på det offentlige arbejdsmarked.

På tilsvarende vis er der også behov for mere viden om virkningerne af en øget arbejdsindsats og et øget uddannelsesniveau etc.

Finanspolitikken tilrettelægges med henblik på at overholde de mellemfristede finanspolitiske mål. Denne styring kræver hensyntagen til både størrelse og timing af de dynamiske effekter af gennemførte reformer. Regneprincipperne fastlægges så de tager hensyn til usikkerheden for ikke i unødigt omfang at skulle foretage efterfølgende uhensigtsmæssige justeringer i den økonomiske politik.

Med venlig hilsen

Finansministeren